

icke tål. Rät oss blifwa då de första, Dricka
Svenska Segrens Skål.

2. An en skål, låt oss ej glömma Alla
fäcka Swenskar's skål, Som sin pligt ej wil-
ja glömma, Och Ryß-oljan icke tål. Sancte
Niclas och Maria, De ha wist nu fått be-
swär, Ryßka Sjålar at befria Från Tartarn
och Swenskens Hår.

3. Ugg och Ufund gniflan tåndren, San-
na åran gläder sig, När som Sprengport
wrider händren Öfwer et mislyckat frig. Po-
litiquen oss ej rör, Glasen endast tömma
wi. Skål för Sweriges Commendeurer,
Som mot Ryßen stå oss bi.

4. Swenske Riddersmanna-Åran, Just
dess skål wi dricka nu. Må alltjamt de ha
den läran, At de Ryßar pista sku. Brö-
der, weten fältet bugtar, När et Swenskt
Artillerie Muscovitens högmöd tugtar: Se-
grens skål då dricka wi.

5. Nu en Skål drick den til pricka, Of-
ficerarens skål, Som i Kriget så sig sticka,
At oordning de ej tål. Deras Lagrar sko-
la wridas utaf tåcka Rönets hand; Men
Ejuner aldrig lidas, Aldrig trifwas i vårt
Land.

6. Fram Pocaler små och stora, Alla glas
håll duktigt i, Aldrig skålen wi förlora,
Då Soldatens dricke wi. Drick, ack dric-
kom den i botten, In Soldaten åras bår,
Som förstår så rikta skotten, At millioner
Ryßar dörr.

GS 1756

Fyra Stycken Nya

Krigs-Wisor,

Den Första:

Min granne höj glaset som 2c.

Sjunges under sin egen bekanta Melodie.

Den Andra:

En rolig Wisa sjungas kan 2c.

Sjung, som: Det war en gammal Danneman.

Den Tredje:

Hör Dala Gossar på hwad 2c.

Sjunges under egen behagelig Melodie.

Den Sjunde:

Käre Bröder, låt oss suppa 2c.

Sjunges som: Ack! mit hus är tomt och öde 2c.

F A R U N,

Tryckte hos Pehr Ol. Arnmar, 1790.

Min Granne höj glaset som Swenskt
I.
kom och sjung, Din glädje dit hjer-
ta tillhör ju din Kung, Den Kung som i
mildheten söker sin dygd, Som älskar hwar
Swänst och ger friheten skygd, Som bru-
tit din boja ur fiendens hand, Hvars Lösn
är: Allt för mit Fäderne-land.

2. Den Krigsman wår skål och wår wörda-
nad blott får, Som älskar sin Konung sin
fiende slår, som ej säljer sit Land under sten
af sin Lag, Som ler uti faran som ej tror
sig swag, Som ej fruktar och swigtar när
bördan blir tung, Hvars lösn är dö för sit
Land och sin Rang.

3. De Dannemåns skål som wid Konun-
gens blick, Förglömde sin plog och til Wap-
nena geck; Då dess åra blef krängt då dess
fara blef nåmd, Djerft söker sin fiend' ut-
kräfsjer dess hämd, Som Swenskt fri blott
följer sin åra sin rätt, Wälsignar sin Ko-
nung och wördar dess Allt.

4. En bål för den Swenska hwars hjer-
ta ej kalt, Fölgt Konungens wilja gjort
hwad han befalt, Som för guldet ej nån-
sin

sin war feg eller fal, Som dö eller segra
har gjort til sit wal, Som ärat sin Öfwer-
het ej krängt sin Lag, Som dricker sit glas
och tänker som jag.

Den Andra:

En rolig Wisa sjungas kan: Wi reste
I.
från vårt Fadersland, Ryssland at
beståda; Alla der wid mågen stod, Ropade
med et friskt mod: Herren er benåda.

2. Wi då reste mågen fram genom Upland
och Westmanland Fram til Lagårds-Gårde,
Alla woro friskt och glad, Lesde somli Bröl-
lops-lag, Goda winet tårde.

3. När som wi då warit har, Dersam-
mastådes några dar, Sju Regiment tilhopa,
fick wi ståda vårt förswar, Han såg an oss
som en Far; Alla hurra ropa.

4. Gud beware Konungen, Kron-Prin-
sen och Drottningen, Hertigarne begge, Dess
Gemål öfwer så, Samt Prinseban lika så,
Allt aldrig bli försmædde.

5. När som wi då afsted tar ifrån Mor
och landets Far, Ut til Finnland fara, Fem-
ton dagar stod det på; Gud låt resan lyck-
ligt gå, såsom wi behaga.

6. Låt oss altid färdig stå, När som wi
commando få, Så i fält som hemma, Allt
fien.

skenden of ej skrämma må, När wi skotten
höra få, Och blodet börja rinna.

7. Om någon skulle finnas här, Som är
betagen af besvär, När som sådant hän-
der; Låt of intet säkra stå På vår Post,
när som wi gå uti andra länder.

8. Men em jag mig påminna kan, När
wi låg i läger an Uti Oröna Wiken; Ryssen
kom och låt sig se, Lad så an och sköt för-
bi Öfwer Stormproms Piken.

9. Och när wi derpå ordres fick, Ut ru-
stas ut i största stic Och det om morgon-
stunden, Ut segla så til andra natt, I me-
ning at få Ryssen fatt, som sig undangömde.

10. Men hör hwad det gick lustigt an, När
sem wi då steg i land Wid Porkala så kal-
lad, Der mötte wi en wacker man, Som war
en Befallningsman, Med två hästar sadlad.

11. Han blef tagen i Arrest, Det gjorde
honom stor molest; Han blef fånga tagen,
Häst och wagn såldes bort, Skedde på en
stund så kort, Midt på ljusa dagen.

12. Der wid påß war wägar två, Som
igenom Ryßland gå, Höger och til vänster,
Den ena war til Fredrichshamn, Den andra
war til Billmansstrand solen sten och blänkte.

13. Wi då straxt marchera fram, Wägen
ut til Fredrichshamn, Qwällen då infaller;
Wäst wi då marcherade Wiste ej hwad då
skul ske, Wäst wi gå och tralla.

14. Ryß Canoner lofas af, Druf-hagel
stro och hwad han har, Sig i lusten swin-
ga

ga Stång och kula, som wi ser, Skickar
han of mer och mer, Tänkte Swenskar stinga.

15. Herrans milderika nåd, Som är al-
las hägn och wård, Täcktes på of tänka;
Några timmar leten stod, Ryssar fåckla med
friskt mod, Ut Swenska blodet fränka.

16. Derstädes war då en Major, Som
war både käck och god, Börjar til of tala:
Kära Gosar hålt ihop, Fållen eller intet
mod, Här är ingen fara.

17. Granadeurer framma stod, Sköt u-
tan commando ord, Ryssar börja skrifa; Der
begyntes en god lek, Ryssen börjar och et
spel i Trumpet och Pipa.

18. Derpå kom då en Courer, Som of et
commando ger, Wi måst retirera, Men då
war mod och då war hopp til at göra vår
Konung godt, Som han of alla delar.

19. Den samma natten war ej lång, So-
len börjar få sin gång; Men hör på hwad
hände: Ryssen då uti allarm gorde sig en
större harm, Sjelf sin broar brände.

20. Det är ätween fruktanswärdt, Hela
Sverige är besnärt genom swel och lister,
Det är en del, Ehwar de bo, Jag talar
med förträffa ord, Trohet är som brister.

21. Här i Finnland ha wi fådt, Af vår
Fader mycket godt, Pängar, mat och klä-
der, Til vår nödtorft alla dar, Godhet mild-
het han ej spart, Som of alla glädjer.

22. Til slut jag också bedja må om förlä-
telse också, Dertil är jag alt pliktad; Wisan
är ej många ord, Men häruti rika, Dock rätt
ensaldigt diktad.

23. Nu

23. Nu jag slutar wisan kort, Wi är
Fomne på den ort, Som kan lättligt hända,
Ginnan wi wet ordet af, Wån och owån läggs
i graf, Så är wisan ända.

Den Tredje:

I.

Sör Dala gossar på hwad jag er säga
wil :: Som Gustaf den Tredje alltid
höra til, och trohet med honom delar.

2. Låt fordoms mannamed fast brinna i
wårt bröst :: Och billigt wi lyda Konun-
gens röst, Då han oss på nytt begärar.

3. Wi böra åter nu wist följa det beslut ::
Wi tagit för Gustaf gå med honom ut, E-
hwart han oss tackes kalla.

4. Men skulle någon bland oss än fördri-
sta sig :: Ut med en förvådd mun wandra
dig, Du milda Monark och Konung.

5. Hans namn ware då til en stor blygd
och skam :: Rättfärdighetens hämd hans tun-
ga göre lam, Som Gustaf den Tredje tadlar.

6. Ty til vår sällhet oss försynen skänkt
en Kung :: Som högsta omsorg bär at å-
terföra lungn, Ja uti vårt Swea Rike.

7. Hwad bröder ligger oss nu mera magt
uppå :: An at med enighet och kärlek å-
tergå, Wår owån med makt til mötes.

8. Och skulle fienden ej wilja ingå frid ::
Den Monarken för sin ära tager wid, Och
Sjelfständigheten åskar.

9. Så

9. Så låt oss muntert taga Wapnen uti
hand :: Ut skydda vår Konung och vårt
Fosterland, Samt dermed all trohet wisa.

10. Dock hörs bland oss kom Gossar i ge-
wår :: Til Konungens förhvar som och vårt
egit är, Ut fienden billigt tucka.

11. Men kommer han ändock emot oss med
en här :: Som wida öfwergrår den styrka
som wi är, De dock oss ej må försträcka.

12. Gustafwernes Skydds-Ängel lede Ko-
nungen i striden :: Guds allmägt uppehålle
den, Och låte hans Wapn segra.

13. Med sådant mannamed wi gripa sa-
ken an :: Ja Hårarnas Gud ledsage nu hwar
man, Och drage för oss i striden.

14. Hwad trygg må wi då på platsen
stå fram :: Och säkert mot fienden vinna
öfwerhand, Då Gud går för oss i spetsen.

15. Wår högsta bön och önskan är och
blifwer den :: Ut wi til våra Dalar snart
få gå igen, Med frid under Gustafs Spira.

16. Nog rörde wi från våra goda wän-
ner går :: Men hoppas med Triumf de snart
oss återfå, Så med en fördublad glädje.

Den Sjerde:

I.

Säre Bröder, låt oss suppa, Wet at Ryssen
har fått smörj, Låt oss låsa nu vår
strupa, När Chatrina dörr af sorg. Mu-
scoviten fritt må törsta, Swenskar törsten
icke